

[Arbejdsministeren]

Jeg må sige til fru Lilli Gyldenkilde, at der er tale om videreførelse af en bestemmelse i et cirkulære fra 1980. Der er altså ikke tale om, hvad også hr. Waldorff har været inde på, at der er kommet nye regler. Der er tale om en videreførelse af en eksisterende praksis. Vi kan endda sige, at der ud fra det synspunkt, fru Lilli Gyldenkilde og hr. Waldorff repræsenterer, måske er tale om en forbedring, fordi det er sådan, at i EDB-registeret vil oplysninger om den enkelte arbejdssøgende kun blive opbevaret i 2 år, hvilket er mindre end den nuværende opbevaringstid for kartotekskort i de manuelle registre. Jeg kan desuden sige, at registertilsynet har godkendt de foreliggende registerforskrifter for AF-Match-systemet.

Jeg kan altså ikke erklære mig enig med hr. Waldorff. Det, der ligger i dette, er, at en bestemt arbejdsgiver kan sige til arbejdsformidlingen: jeg ønsker ikke at få X anvist. I stedet for, at X skal tage turen ud på Ys virksomhed og få at vide, at den går ikke, har man altså en mulighed for at sige, at det ikke er dér, vi skal prøve. Det er ikke andre virksomheder end den virksomhed, der direkte over for AF-systemet har tilkendegivet dette, der bliver bekendt med det. Det er ikke sådan, at der går en liste ud til alle virksomhederne i området om, at Y ikke vil have den pågældende, og at det nok ikke er nogen idé for det lokale område at tage den pågældende arbejdstager. Det er ikke sådan.

Det drejer sig kun om, at en konkret virksomhed kan henvende sig og sige, at man ønsker ikke af den ene eller den anden grund at beskæftige vedkommende og eventuelt få anvist pågældende. Det er altså en videreførelse af de regler, som er gældende i øjeblikket, og jeg kan ikke se, at der er tale om andet end en forenkling. Jeg kan ikke se, der er tale om noget filter, for den pågældende arbejdsgiver kunne alligevel sige nej til at ansætte lønmodtager X, hvis det ikke passer ham.

**Waldorff (VS):**

Jeg er godt klar over, at man ikke sender en udskrift af dette register til samtlige arbejdsgivere i landet. Jeg går ud fra, at arbejdsministeren har lidt fornemmelse af, hvordan en ansættelse foregår. Hvis man står og mangler en typograf et eller andet sted, så

kan man ringe til arbejdsformidlingsystemet og sige: har I en typograf med de og de kvalifikationer? Hvad har I mere på ham? Er han røget på bistandshjælp, fordi han har gået for længe arbejdsløs? Hvad skyldes det? Har I noget andet på ham? Han er vel ikke uønsket nogen steder? Hvis man kender til virkeligheden, ved man også, at har arbejdsformidlingen disse oplysninger, så går de selvfølgelig videre til arbejdsgiveren. Det kan ikke være anderledes.

Hermed sluttede spørgsmålet.

**Spm. nr. S 763**

6) Til udenrigsministeren af:

**Pelle Voigt (SF):**

»Kan ministeren bekræfte, at NATOs dobbeltbeslutning ikke som oplyst af den nuværende og forhenværende regering omfatter den mulige opstilling af 572 nye mellemdistanceatomraketter i Vesteuropa, men derimod 680 raketter?«

**Skriftlig begrundelse**

Det har vakt undren, at den amerikanske regerings program for fremstilling af Pershing II-missiler omfatter 311 missiler mod de 108, som det hidtil har været antaget.

Helt fra forespørgselsdebatten den 27. november 1979 i folketinget og frem til i dag har skiftende regeringer oplyst, at udplaceringsbeslutningen vil vedrøre 572 nye INF-raketter.

Der skulle ifølge det hidtil oplyste være tale om 464 krydsermissiler af Tomahawkyten og 108 Pershing II-raketter.

Efter offentliggørelsen af det amerikanske produktionsprogram for Pershing II er der imidlertid grund til at tro, at dobbeltbeslutningens ikke offentliggjorte del om antallet af Pershing II-raketter ikke omtaler enkelte raketter, men derimod 108 affyringsmekanismer, der hver kan affyre 2 missiler. Det vil sige, at beslutningen i virkeligheden omfatter ikke 108, men 216 Pershing II-raketter.

Hvis ministeren kan bekræfte, at det forholder sig sådan, må folketinget have en forklaring på, at der siden 1979 er givet ukorrekte oplysninger om det planlagte antal nye INF-våben.